

Йордан Люцканов е роден в София през 1977 г. Завършва Втора английска езикова гимназия (София) през 1995 и руска филология (с еквивалент на степен „магистър“) в Софийския университет през 2000 г. Тема на дипломната работа: „Иконоборство в Петербург? „Въображаем разговор с Александър Първи“ от Александр Пушкин“ (научен ръководител: Ангелина Вачева). След докторантура в Института за литература при БАН (2002-2005) получава степента „доктор по руска литература“ от ВАК през 2006, за дисертацията „Изтокът, Гърция и Рим в контекста на руския „сребърен век“: Дмитрий Мережковски и Николай Гумильов“ (научен ръководител: Стоян Илиев, след смъртта му: Радостин Русев).

В дисертацията си изследва руски художествени и хуманитарни текстове, публикувани между 1891 и 1921 г. Проследява изговаряния на историсофски и естетически ‘елиноцентризъм’ и отдръпвания от него. Различава дискурси, близки до или отъждествими с „ориентализма“ (в смисъла на Е. Саид), „балканизма“ (в смисъла на М. Тодорова) и „византинизъм“ (в смисъл на усвояване и култивиране на естетическа чувствителност и светогледни интуиции, което отправя към Византия като ‘класическо наследство’ вместо или редом с гръко-римското, т.е., в смисъл близък до Г. Флоровски, В. Лоски, Й. Мейендорф и нагласата за „неопатристичен синтез“). Стига до сравнение по контраст между Д. Мережковски и Н. Гумильов, намирайки техните естетически, историсофски и геософски предпочитания еднакво значими и несъвместими; и идентифицира и щрихира ‘преходни’ персонални случаи (Инокентий Аненски, Вячеслав Иванов, Лев Шестов), чрез които помества Мережковски и Гумильов в общо интеректуално поле.

Находките на дисертацията, в предварителен вид или преразгледани, са обнародвани в редица статии и студии главно на руски, но също на български, френски и немски език, през 2003-2015 г. Приложението към Глава 1 на дисертацията е публикувано като монография („Дрехата на Съдбата: романът на Дмитрий Мережковски „Юлиан Отстъпника“: анализ на класицистичния му символизъм“, София, издание на автора, 2008 [рецензии: М. Янакиева, *Литературен вестник*, 22-28.09.2010, 4, http://www.bsph.org/members/files/pub_pdf_1133.pdf; Р. Божанкова, *Българска русистика* 2010, 1-2, 200-203, <http://www.actalinguistica.com/arhiv/index.php/bulrus/article/view/340>; Ангел В. Ангелов, *Литернет*, 141 (август 2011), <https://litenet.bg/publish11/avangelov/jordan-liuckanov.htm>, и *Следва*, 24 (2011’1), 157-161]).

От 2005 г. Люцканов заема различни длъжности в Института за литература. През 2013 г. е назначен за доцент (за хабилитационен труд служи монографията „Помислимостта на друг(ия): ранното евразийство и българските му съседни“, АИ „Марин Дринов“, 2012 [рецензии: И. Янков, *Ab imperio*, 2013, 4, 294-301; Н. Nykl, *Slavia* 85 (2016), 1, 124-127; Р. Вахитов, *Християнско чтение*, 2017, 1, 207-217], съдържаща глави, преведени на руски, немски и английски, в зависимост от предполагаемата основна целева група от читатели).

Освен автор на две монографии, Люцканов е съ-редактор на седем научни книги (сборници със статии и тематични броеве на/блокове в списания), съавтор на енциклопедичен справочник (на руската емигрантска периодика в България, 1919-1943 г.), и автор на около 80 научни статии и студии. Пълен списък е даден на персоналната му електронна страница: <https://sites.google.com/site/yordanlyutskanov/>.

Организира е осем конференции:

“Русская литературная классика сегодня: испытания/вызовы мессианизма и массовой культуры“ (София, Институт за литература, 23-25 май 2013 г., организирана съвместно с

Радостин Русев и Христо Манолакев, отзив: <https://science.urfu.ru/en/publications/русская-литературная-классика-сегодня-испытания-вызовы-мессианизм/>);

“Translating small literatures to the global market” (София, Институт за литература, 26-27 май 2013, съвместно с Мая Горчева и Борис Минков, https://www.fabula.org/actualites/translating-small-literatures-to-the-global-market_56100.php)

“Литературоведческая русистика: самосознание, геокulturна вариабелност, граници професии” (София, Институт за литература, 21-23 май 2015 г., съвместно с Галина Петкова, Йоанна Пиотровска и Олга Багдасарян, <http://www.ruthenia.ru/anons/551854.html>)

“From Christianisations and Islamisations to (Hetero)Europeanisations: Transformation of Cultural-Historical Heritage on the European Margins” (Софийски университет, 30 март – 1 април 2016, https://www.fabula.org/actualites/from-christianisations-and-islamisations-to-heteroeuropeanisations-transformations-of-cultural_69157.php)

“Дмитрий Мережковский: литератор, религиозный философ, социальный экспериментатор” (Варшавски Университет, Институт за приложна и специална комуникация, 21-23 април 2016 г., съвместно с Людмила Луцевич, Йоанна Пиотровска и др., https://portal.uw.edu.pl/documents/11738337/13527965/Program_Merezkovski.pdf);

“1917 г.: Литератор и литературовед: инженер, свидетел, жертва исторического рубежа/социального слома” (София, Институт за литература, съвместно с Галин Петкова, Александр Медведев и др., <https://sites.google.com/site/locusconscientiae/mestosoznanie-2017>)

“Ссылка, изгнанничество, эмиграция: самосознание, ответственность и сочувствие в зеркале эго-документов и фикциональной литературы” (Тюменски държавен университет, 27-29 септ. 2018, съвместно с Александър Медведев, Джузепина Джулиано и др., see <https://news.utmn.ru/news/nauka-segodnya/506646/>)

“Black Sea as Literary and Cultural Space (II): peoples and communities / La mer Noire comme espace littéraire et culturel (II) : Peuples et communautés” (организирана съвместно с Мзаго Дохтуришвили, Алексис Нуселовичи и др., планирана за март/април 2020 г. в Sofia, проведена на 26-28 април 2021 онлайн, <https://sites.google.com/view/blackseaesplit2sofia/home>).

Девета предстои:

Европейское средневековье и русская литературная культура 1880-х – 1930-х гг. (<https://www.ruthenia.ru/anons/553111.html> > https://www.ruthenia.ru/konf/salerno_2020.pdf, отложена е за средата на 2022 г.).

Член е на редакционния съвет (editorial board) на списанията “Litinfo” (Институт за грузинска литература, Тбилиси, <http://www.litinfo.ge/editors.htm>), “Studi Slavistici” (Асоциация на италианските слависти / Издателство на Флорентинския Университет, <http://www.fupress.net/index.php/ss/about/editorialTeam>), Вестник Иранской ассоциации преподавателей русского языка и литературы (<http://journaliarll.ir/page/121/Editorial-Board>).

Член е на неформалната научна мрежа “Minor literatures and cultures”, <http://www.minorliteratures.org/>.

Бил е гост-лектор в Уралския федерален университет и Новосибирския държавен университет (декември 2012 г., тема „Изтокът, Гърция и Рим в контекста на *сребърния век*“, 16 учебни часа във всяка от институциите), и още веднъж в Уралския федерален университет (ноември 2013 г., „Ранното евразийство и българските му интелектуални съседи“, 16 учебни часа).

През май и юни 2016 г. осъществява двумесечна научна командировка в Ереван, със стипендия на Министерството на образованието и науката на Армения.

Майчиният му език е българският. Владее свободно руски и английски; има основни умения по писане, слушане и говорене, и на средно ниво по четене, на немски и грузински; основни умения по четене и писане на арменски, латински, испански и полски.